

ΠΑΡΑ ΠΟΛΛΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΜΟΝΟΜΙΑΣ

ΠΑΡΑ ΠΟΛΛΗ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ ΜΟΝΟΜΙΑΣ

Η τρέλα ως υπερβολή, η τρέλα ως όραμα

Με είπαν τρελό. Περισσότερες από μία φορές. Κάποτε επειδή σκεφτόμουν πάρα πολύ. Κάποτε επειδή ένιωθα πάρα πολύ. Και κάποτε απλώς επειδή έβλεπα τα πράγματα από άλλη γωνία. Με τον καιρό κατάλαβα ότι η τρέλα είναι συχνά η ετικέτα που δίνουμε σε ό,τι δεν μπορούμε να ταξινομήσουμε. Είναι το ίδιο εργαλείο που χρησιμοποίησε ο ναός. Απόδωσε μια κατηγορία. Βρες μια ετικέτα. Μετάτρεψε έναν άνθρωπο σε μια κατώτερη εκδοχή αυτού που ήδη γνώριζες. Η λέξη αλλάζει με τον αιώνα. Η λειτουργία όχι. Υπάρχει όμως ένα είδος τρέλας που γεννιέται από υπερβολική ευαισθησία. Από υπερβολική αμφισβήτηση. Από την αδυναμία να δεχτείς επιφάνειες χωρίς βάθος. Η τρέλα είναι ένα δωμάτιο όπου η σκέψη τρέχει πιο γρήγορα από τη γλώσσα. Όπου τα συναισθήματα φτάνουν όλα μαζί. Όπου η καρδιά δεν μπορεί να κλείσει τις πόρτες της. Όποιος περνά από μέσα του δεν βγαίνει ποτέ ίδιος. Γιατί έχει δει κάτι. Και ό,τι έχει ιδωθεί δεν γίνεται να μην έχει ιδωθεί. Πολλοί πιστεύουν ότι η τρέλα είναι το αντίθετο της ευφυΐας. Δεν έχω πειστεί. Κάποτε είναι στενοί συγγενείς. Κάποτε η τρέλα είναι η ευφυΐα που φτάνει στο τελικό της όριο. Το σημείο όπου δεν μπορεί πια να συγκρατηθεί. Όπου βλέπει πάρα πολλές συνδέσεις. Πάρα πολλά νοήματα. Πάρα πολλή πραγματικότητα ταυτόχρονα.

Και όταν αυτό συμβαίνει, η γλώσσα δεν αρκεί πια. Μόνο η χειρονομία —ή η σιωπή— απομένει ως ατελής μεταφραστής. Αυτό είναι το ένα μισό του δωματίου. Ιδωμένο απ' έξω, είναι υπερβολή. Ιδωμένο από μέσα, είναι κάτι εντελώς άλλο. Υπάρχει μια περιοχή που λίγοι αναγνωρίζουν. Βρίσκεται

ανάμεσα στο χάος και τη διαύγεια. Ανάμεσα στην πληγή και την κατανόηση. Ανάμεσα στην κατάρρευση και την αναγέννηση. Την ονομάζω διαυγή τρέλα. Εκεί, οι συνδέσεις γίνονται ορατές. Οι μάσκες πέφτουν. Οι λεπτομέρειες αρχίζουν να μιλούν. Είναι δύσκολο να εξηγηθεί. Όσοι δεν τη βίωσαν ποτέ την περνούν για σύγχυση. Στην πραγματικότητα, είναι το αντίθετο. Είναι υπερβολική διαύγεια. Πάρα πολλή πραγματικότητα ιδωμένη μονομιάς. Όσοι ζουν μέσα στη διαυγή τρέλα δεν είναι χαμένοι. Απλώς ταξιδεύουν μέσα από τόπους που οι άλλοι δεν έχουν φτάσει ακόμη. Κάποτε επισκεφθήκαμε έναν πελάτη που δεν πλήρωνε ποτέ στην ώρα του. Οι καθυστερήσεις του τον έφερναν διαρκώς πίσω στη λίστα των ληξιπρόθεσμων λογαριασμών. Ανακατεύτηκε ακόμη και ο υπεύθυνος πιστώσεων. Ερχόταν από το Μιλάνο. Πιο αναλυτικός. Πιο ορθολογικός. Λιγότερο συναισθηματικός. Ο πελάτης όμως δεν άκουγε. Ο καιρός πέρασε. Μια μέρα τον συνάντησα ξανά. Είπα:

Συγχαρητήρια. Το όνομά σου δεν είναι πια στη λίστα των ληξιπρόθεσμων. Έγινες επιτέλους σαν όλους τους άλλους. Με κοίταξε. Χαμογέλασε. Και απάντησε: Αγαπητέ μου φίλε, κοίτα ξανά. Αν δεν με είδες, δεν σημαίνει ότι δεν είμαι εκεί. Εκείνη τη στιγμή κατάλαβα κάτι. Η διαυγής τρέλα δεν είναι να βλέπεις αυτό που δεν υπάρχει. Είναι να βλέπεις αυτό που όντως υπάρχει ενώ όλοι οι άλλοι κοιτάζουν αλλού. Η υπερβολή και το όραμα δεν είναι δύο δωμάτια. Είναι το ίδιο δωμάτιο, και η πόρτα που χρησιμοποιείς αποφασίζει ποιο όνομα του δίνεις. Όσοι το λένε τρέλα στέκονται απ' έξω. Δεν περιγράφουν το δωμάτιο. Υπερασπίζονται το φορμά. Και το φορμά δεν συγχώρεσε ποτέ κανέναν που έζησε έξω από αυτό.

Ferdinando

Ferdinando Frega. All Rights Reserved. Officially registered and protected

nder nited State Co rig t La .

Ferdinando Frega — BLADEFREGA · GilletteNarrative · gillettenarrative.com/gillettevaticano/